

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 8ej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi przesyłką pocztową na rok 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięcowa na 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ calorocznie 3 złr. w. a.

Za inserta i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Jego c. i. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 9. marca b. r. udzielić opróżnioną przy Tarnowskim sądzie obwodowym posadę prezydenta prezydentowi sądu obwodowego w Nowym Sączu Edwardowi Arzti i mianować radcę krakowskiego wyższego sądu krajowego Leonarda Jarosza prezydentem sądu krajowego w Nowym Sączu.

C. k. ministerstwo skarbu mianowało komisarzy skarbowych II. klasy Władysława Sroczyńskiego, Stanisława Prędkiego i Jana Krumłowskiego komisarzami skarbowymi I. klasy, c. k. krajowa dyrekcya skarbowa zaś mianowała komisarza skarbowego III. klasy Stanisława Nałęcz Kędzińskiego komisarzem skarbowym II. klasy.

Lwów, dnia 5. marca 1872.

Cześć nieurzędowa.

Wiedeń. Dzienniki wiedeńskie konstatują bezskuteczność dotychczasowych obrad komisji konstytucyjnej nad sposobem zestawienia i rewizji kwot ryczałtowych na szkoły i administrację w Galicyi. „Fremdenblatt“ mniema, że z powodu ujemnego rezultatu dyskusji w sprawie galicyjskiej nie należy obwiniać komisji konstytucyjnej. W sprzeczności zdań, która najdobitniej zmanifestowała się na ostatnim posiedzeniu komisji, upatruje dziennik ten jedynie dowód, że załatwienie finansowej strony ugody galicyjskiej jest rzeczą nadzwyczajnie trudną. Dopóki komisya pracowała tylko nad rozszerzeniem kompetencji sejmiku galicyjskiego z łatwością zdołano wynaleść drogę pośrednią. Ale to rozszerzenie kompetencji — pisze „Fremdenb.“ — nawet na sprawy, których załatwienie w Radzie państwa bardzo byłoby pożądanem nie dotykało bezpośrednio innych krajów przedlitawskich. Skoro tylko przystąpiono do strony finansowej interes innych krajów stał się decydującym argumentem. Tu dopiero pokazało się, że zasoby materialne Galicyi nie pozwalają na znaczne rozszerzenie autonomii. Stronnictwo konstytucyjne zdaniem „Fremdenblattu“ okazało taką gotowość do zgody, że zgodziło się na zasadę udatowania Galicyi według jej potrzeb a nie według jej środków materialnych. Zastanowiwszy się nad każdym wnioskiem w sprawie ustanowienia kwoty ryczałtowej kończy „Fremdenblatt“ artykuł swój następującymi uwagami: „Stronnictwo konstytucyjne dąży do ustalenia stosunków i tylko dla tego przystąpiło do rokowań ugodowych z Galicyą, ażeby przez załatwienie rezolucji i reformę wyborczą skonsolidować konstytucję. Ten cel nie zostanie osiągnięty, jeżeli ugoda galicyjska nie będzie miała sily żywotnej t. j. wewnętrznych warunków stałości pod względem finansowym i prawno-państwowym. Pod tym ostatnim względem ugoda ma być utworzoną przez połączenie jej z ordynacją krajową i przez reformę wyborczą. Dla finansowej strony ugody niepodobna znaleźć tak pewnych rękotkami, co się pokazało na ostatnim posiedzeniu komisji konstytucyjnej. Gdyby więc ugoda rozbiła się pomimo wszelkich usiłowań, to fakt ten stanowić będzie dowód że była ona niemożliwą.“ „Tagespresse“ jest niezadowoloną z rezultatu ostatniego posiedzenia komisji konstytucyjnej. Dziennik ten uważa ugodę z Galicyą nie tylko za sprawę pożyteczną dla państwa ale nawet za dzieło nietrudne do zrealizowania. Z tego powodu mniema „Tagespresse“, że dzisiejsze trudności nie zdołają stanowczo zachwiać dotychczasowych rokowań. W końcu wspomina „Tagespresse“ komisję konstytucyjną ażeby głosowała za wnioskiem dr. Rechbauera, na który i rząd zgadza się.

„Presse“ nie podziela zdanie niektórych dzienników wiedeńskich, jakoby zaniechanie ugody galicyjskiej było już prawie pewnem następstwem ostatniego posiedzenia komisji konstytucyjnej. Dziennik ten tak pisze w tej sprawie:

„Ostatnie posiedzenie komisji konstytucyjnej skończyło się na zapytaniu dr. Grocholskiego, czy odbędzie się jeszcze jedno posiedzenie komisji. Na zapytanie to wynikające z powątpiewania w możliwość ugody galicyjskiej odpowiedzieli niemieccy posłowie, że przyszłe posiedzenie komisji konstytucyjnej odbędzie się 13.

bm. Istotnie bowiem w stronnictwie konstytucyjnem nie zwątpiono o pomyślnym rezultacie ugody galicyjskiej a kwestya finansowa nie wydaje się tam tak bardzo rozpaczliwą. Owszem w stronnictwie tem panuje przekonanie, że w kwestyi finansowej osiągnięto już poniekąd dodatni rezultat. Komisya konstytucyjna uchwaliła bowiem wyznaczyć dla Galicyi dwie kwoty ryczałtowe na szkoły i administrację polityczną, które obliczone być mają według wydatków na oba te działy spraw w r. 1871 zrobionych. Do tej uchwały wniesiono kilka wniosków dodatkowych dotyczących rewizji kwot ryczałtowych. Po odrzuceniu wszystkich tych wniosków pozostaje w mocy powyższa uchwała, którą obecnie tak tłumaczyć należy, że ustanowione dla Galicyi kwoty ryczałtowe będą stałemi. Z tego powodu zapewne komisya konstytucyjna pominięła już kwestyę finansową na przyszłym posiedzeniu i zajmie się następnem punktem o inarytykułowaniu ugody do ordynacji krajowej. Przy obradach nad wnioskami komisji konstytucyjnej w izbie deputowanych najskrajniejsza lewica poda wniosek dr. Rechbauera, ażeby rewizya odbywała się co pięć lat. Na ten proceder zgodziła się już najskrajniejsza lewica na konferencji z 12. bm. Rząd zgadza się na ten wniosek i popiera go usilnie.“

Peszt. „Pester Lloyd“ donosi, że stronnictwo Deaka uchwaliło na posiedzeniu z 11. b. m. nieodstąpić od przedłożonej przez rząd reformy wyborczej pomimo ekscesów przez lewicę w sejmie wyprawianych. Dalej uchwaliło stronnictwo to w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych zasadę, że deputowani nie mogą być urzędnicy państwowi, jurysdykcyjni, i gminni bez względu na prawo pobierania pensji z wyjątkiem ministrów, sekretarzy stanu, radców ministerjalnych, dyrektorów zakładów krajowych, profesorów wyższych zakładów naukowych, członków krajowej rady sanitarnej, rady budowniczej i mieszkających w Peszcie urzędników municypalnych. Jeżeli urzędnik pierwszej kategorii taki wybrany zostanie deputowanym, powinien w ciągu sześciu dni po sprawdzeniu jego wyboru zrzec się mandatu albo urzędu gdyż w przeciwnym razie mandat jego gaśnie. O decyzji swej uwiadomić ma urzędnik prezydenta izby w oświadczeniu. Jeżeli deputowany przyjmie urząd pierwszej kategorii zrzec się musi mandatu.

Berlin. Proces wytoczony pp. Bebel, Liebknecht i Hepner o przygotowania do zdrady stanu wiadące, i zgadzające się co do ducha czysto z zarodami komuny, a jaki toczy się w Lipsku budzi dziś ogólne zajęcie, tak iż liczbę ciekawych słuchaczy sala sądu przysięgłych objąć nie może. Akta oskarżenia składają się z woluminów skarg o występowanie obrażające osoby najwyżej postawione, urzędników, ludzi prywatnych, o nieposzanowanie religii, co wszystko według oskarżenia prowa do obalenia obecnego rządu monarchicznego a zadzi do obalenia Rzeczypospolitej, której kierownictwo socjalistom a raczej klasie robotniczej w ręce by się dostało. Dalej podaje oskarżenie detaliczny rozbiór tworzenia i rozpowszechniania towarzystw socjalno-międzynarodowych, rozbiiera kongres pod przywództwem Bebla, Liebknechta i Hepnera z Eisenach r. 1869 odbyty, którego zasadą było podług programu ufundowanie wolnego państwa ludowego, a więc Rzeczypospolitej.

Przytacza dalej oskarżenie artykuły treści czysto republikańskiej autorów Bebla i towarzyszy, przytacza korespondencye z socyalistami innych krajów, z których wynika, że starali się podburzyć klasę robotniczą przeciw chlebobdawcom, nadto i lud wiejski i wojsko natchnąć tym samym socjalno-demokratycznym duchem, aby potem mając zastęp zwolenników silny uczynić ich swem narzędziem w zamiarach antimonarchicznych. Zwraca potem oskarżenie uwagę na rozliczne podróże agitacyjne, mowy jego, w których, każdej bez wyjątku, słowem i pismem prowadził li tylko do obalenia obecnego rządu Kończy zaś w ten sposób:

Nie było prawda jeszcze żadnych groźnych objawów, nie było wypadków wstrząsających ludzkością, ale do tego przyszłoby mogło, gdyby zastęp międzynarodowców wzrósł do potęgi, do jakiejby starania Bebla i towarzyszy doprowadziły mogły, i gdyby pracy nadal tym samym sposobem prowadzonej w społeczeństwie nurtować pozwolono.

W skutek tedy wszystkich tych działań pp. Bebla, Liebknechta i Hepnera, jako też wyrażen Liebknechta, redaktora gazety „Volkstaat“ w rozmaitych jej numerach o cesarzu niemieckim, jak „Kartätschenprinz, Kaiser Bombor“ itp. oskarża tych trzech panów prokurator.

1) O nieprzyjazne działanie przeciw rządowi i konstytucji państwa saskiego w celu zupełnego ich zniesienia i o podniesienie buntu przeciw konstytucji państwa saskiego i cesarstwa niemieckiego.

2) O powzięcie zamiaru zniesienia obecnego rządu saskiego i w ogóle niemieckiego, i to w ten sposób, iżby na gruzach cesarstwa niemieckiego powstała ogólna Rzeczpospolita z proletaryatem na czele, aby za jego pomocą prawa czysto komunistyczne i socyalne zaprowadzone być mogły.

— Dnia 9go b. m. odbyła rada związkowa niemiecka posiedzenie pod przewodnictwem ministra stanu Delbrück, na którym pomiędzy innymi obradowano nad świadectwami względem ułomności cielesnych Niemców obowiązanych do służby wojskowej a w Rosyji zamieszkałych, nad zawarciem ugody z Rosyją względem zapewnienia spadku obustronnych poddanych, nad projektem ugody z Anglią względem wydawania zbiegów i złoczyńców, względem urządzenia biura statystycznego i. t. d.

Rozkazem gabinetowym cesarza uwolniono resztę wojskowych francuskich, którzy wyrokiem sądów wojennych na więzienie albo na śmierć zostali skazani a później na karę więzienia utaskawieni. Przybywszy 10go t. m. z wschodnich prowincji, zostali pod eskortą wojskową z Berlina do Francji wyprawieni.

„Volks-Ztg.“ donosi, że starokatolicki duchowny Kamiński z Katowic przybył 9. b. m. do Berlina, ażeby się starać o uznanie swej gminy, i otrzymał audyencyę 11. b. m. u ministra oświecenia Falka.

Londyn. Kilku deputowanych izby niższej parlamentu angielskiego którzy zgadzają się na odrębność Irlandyi uchwaliło na poufnym zebraniu zwołać na d. 9. b. m. zgromadzenie wszystkich członków tej frakcyi i na niem się zastanowić, czy kwestya irlandzka ma być na tej jeszcze sesyi parlamentu rozbiejana.

Paryż. „Köln. Ztg.“ otrzymała pod dniem 9go marca następującą korespondencyę z Paryża: „Obiegające pogłoski o zmianie ministerstwa francuskiego można do pewnego stopnia za uzasadnione uważać. Nie ulega wątpliwości, że stronnictwa zgromadzenia narodowego zacięta stoczą walkę na posiedzeniu, które się odbędzie we wtorek dnia 13. b. m. Nowela prasowa, którą poprawki komisji zupełnie zmieniły, będzie polem bitwy, na którym losy rządu francuskiego się rozleją. Ponieważ Thiers oświadczył, iż bez tej noweli strzygą. Ponieważ Thiers oświadczył, iż bez tej noweli niepodobna mu rządzić Francją, czego prawica nie bardzo sobie życzy, może bardzo łatwo przyjść do powstania tragikomedyi z dnia 20. stycznia, t. j. do ustąpienia Thiersa. Prezydent republiki chciałby tej ewentualności zapobiedz, więc stara się obecnie o pozyskanie kilku członków prawicy do gabinetu, przez co miałby zapewnione głosy tego stronnictwa przy zawniesieniu noweli prasowej. Wczoraj wyłuszczał Thiers na posiedzeniu komisji dwie godziny, jak trudno byłoby mu rządzić Francją, jeżeliby stan prowizoryczny jego rządów w nieskończoność miał być przedłużonym. Na lewicę może Thiers rachować, a jeżeli mu się uda 60 lub 70 głosów prawicy pozyskać, natenczas odniesie on stanowcze zwycięstwo nad stronnictwem monarchicznym.“

— Sprawozdanie komisji zgromadzenia narodowego o powstaniu paryskim wywołuje coraz więcej reklamacji i protestacyi Wielkie wrażenie zrobiło zeznanie Juliusza Favre odnoszące się do czynności ambasadora Stanów Zjednoczonych Washburne podczas powstania paryskiego. Były minister spraw zagranicznych oświadcza otwarcie, choć nie ma na to niezbitych dowodów, iż Washburne, który pełnił zarazem funkcje pełnomocnika interesów północnych Niemiec w Paryżu, pozostał w stosunkach z nieprzyjacielem i uwiadomił go o dniu i porze wycieczek. Korespondent „Köln. Ztg.“ donosi, iż ambasador Stanów Zjednoczonych żąda od Juliusza Favre zadośćuczynienia za zeznanie uwłaczające jego politycznej uczciwości.

— Dziennik „Times“ otrzymał telegram z Paryża donoszący o zbiorowym proteście mocarstw zagranicznych przeciw zmianom taryfy traktatów handlowych. Tymczasem dzienniki francuskie i niemieckie zaprzeczają powyższej wiadomości. Wprawdzie dotyczące rządy nie zgadzają się na podwyższenie taryfy, które nie odpowiada ani dosłownemu brzmieniu ani duchowi z Francją zawartych traktatów handlowych, jednakże nie przyszło jeszcze do tego, aby rządy zbiorową notą miały się przeciw takiemu podwyższeniu taryfy oświadczyć.

Prefekt miasta Montpellier zasystował uchwałę rady miejskiej o cofnięciu subwencji dla szkoły prowadzonej przez księżę, a to z tego powodu, gdyż podobna uchwała przekracza kompetencję rady miejskiej.

— Sprawozdanie komisji wyznaczonej do sprawozdania o projektowanej ustawie Lefranca, wielkie wywołało niezadowolenie w niektórych członkach rządu, a mianowicie w Thiersie i Dufaure. Przyczyną tego są wyraźne dążności monarchiczne, jakie się w sprawozdaniu znajdują. Thiersowi zależało wiele na tem, aby trzy najgłówniejsze punkta ustawy uznane zostały. Są nimi według niego, uznanie upadku cesarstwa, uznanie stanowiska Thiersa jako naczelnika władzy wykonawczej i uświęcenie niejako tej jego pozycji przez uznanie tytułu jego, jako prezydenta Rzeczypospolitej. Otóż trzy te właśnie punkta raport komisji z umysłu obchodzi, nawet wydaje się, jakoby brał stronę rządów napoleońskich. Thiers nie chce na taki raport pozwolić, a uważając go może nawet za obrazę osobistą, miał powziąć postanowienie, w ostatecznym razie złożyć urząd. Sprowadziłoby to niechybnie trudności bardzo wielkie i zakłopotania. W razie, gdyby do tego przyszło, mówią o następce jego nie w osobie k. d' Aumale, lecz w osobie Grévy, obecnie marszałka zgromadzenia narodowego. Zaręczają atoli z drugiej strony, że Grévy, pełen ufności dla prezydenta Rzeczypospolitej, nigdyby miejsca, przez Thiersa opuszczonego, nie zajął.

— Najnowsza poczta przynosi wiadomość o wystąpieniu Thiersa przed komisją, która sprawozdanie o ustawie Lefranca zdać miała. Mówił wybornie i bardzo umiarkowanie. Żądał stanowczo uznania artykułu 1 i 3 rzezonej ustawy, które uznają obecny stan rzeczy za legalny. Słuchano go z uszanowaniem i najzupełniejszym milczeniem. Milczenie było tak wymowne, że możnaby z niego złą wróżbę wyciągnąć. Komisya postanowiła zebrać się nazajutrz.

— „Journal des Débats“ tak pisze z powodu wyroku sądu przysięgłych w Rouen: „Dzienniki bonapartystowskie mówią o uwolnieniu Janvier de la Motte, jak o zwycięstwie swojego stronnictwa. „Ordre“ daleko zachodzi w tym przedmiocie. „Już sam fakt, powiada, że były prefekt departamentu Eure schodzi z ławy oskarżonych jako tryumfator, stawia innych jako posądzonych przed opinią publiczną, i wyrok jego uwolnienia przemienia się dla nich w wyrok potępienia.“ Takie twierdzenie jest przekruceniem istotnego stanu rzeczy. Sąd przysięgłych w Rouen nie chciał karać Janviera za grzechy wszystkich prefektów cesarskich; jeśli jednak Janvier został uwolniony, nie znaczy to jeszcze, że usprawiedliwiono administrację cesarską, której zdrożności uosabiał. Najlepszym tego dowodem jest okoliczność, że Pouyer Quartier, który się ujął za nim w sądzie przysięgłych, musiał podać się do dymisji, tak wielkie zgorznienie wywołało jego niefortunne zeznanie.

— O obradach w komisji zgromadzenia narodowego nad przedłożeniem rządowym ustawy prasowej pisze korespondent „Köln. Ztg.“ pod dn. 10. marca co następuje:

„Członkowie komisji zastanawiali się najprzód nad oświadczeniami Thiersa i ministra spraw wewnętrznych Lefranca, złożonemi w tej mierze na ostatnim posiedzeniu komisji. Odrzucono wszystkie wnioski mniejszości i uchwalono 9 głosami przeciw 6 bronić projektu tej ustawy w formie zredagowanej przez komisję. Deputacja ma jutro wytłumaczyć ministrowi spraw wewnętrznych powody tego postanowienia komisji. W skład tej deputacji weszli Moulin jako przewodniczący, Grivart jako sprawozdawca i Amadusz Lefèvre Pontalis jako sekretarz. Większość chciała wybrać do deputacji jednego członka mniejszości, o to jednakże odrzuciła. Los obecnej sytuacji politycznej we Francji spoczywa w rękach tej komisji; ztąd obrady jej mocno interesują publiczność francuską. Za przedsmak rozpaw na plenarnem posiedzeniu można uważać namiętną mowę deputowanego de Guiraud w komisji, o której wersalski korespondent „Journal des Débats“ inspirowany przez Saint-Mare Girardina bardzo pochlebnie się wyraża. Nie da się jeszcze przewidzieć, czy przy sposobności rozpraw nad tą ustawą w zgromadzeniu narodowym przyjdzie do zupełnego zerwania większości z rządem czy nie, i czy Thiers dalej się utrzymać zdoła, gdyż większość może w ostatniej jeszcze chwili ustąpić z zajętego stanowiska, nie chcąc brać na się ogromnej

odpowiedzialności za wywołanie przesilenia w tak groźnym położeniu Thiers nie zamysła odstąpić od pierwotnego brzmienia tej ustawy, gdyż upatruje on w niej jedyną skuteczną broń przeciw intrygom bonapartystowskim.“

— Czytamy w „Journal des Débats“:

„Podróż księcia Fryderyka pruskiego do Rzymu dała powód do różnych tłumaczeń. Według jednych jest to prosty wjazd dla rozrywki, polityka gra tu pewną rolę. Nie myślimy powtarzać pogłosek krążących w tym przedmiocie; jedna z nich atoli uporczywie się utrzymuje, a jest potwierdzona przez naszego korespondenta z Rzymu. Chodzi o zapewnienie dane rządowi włoskiemu przez księcia Fryderyka Karola, że Niemcy pomogą Włochom, jeśli tym Francya zagrozi. „Wszyscy się tego domyślali, pisze nasz korespondent, dobrze jest jednak mieć w tym przedmiocie zupełną pewność.“ Wiadomość o tej deklaracji może wpłynęła na spieszność nominacji następcy po Goulardzie i na zgodę rządu i ultramontanów zgromadzenia narodowego pod względem odroczenia petycji katolickiej. W każdym razie żałować trzeba, że sztuczny ruch podniecony u nas przez stronników władzy świeckiej papieża, zaniepokoił Włochy i popchnął je w objęcia Niemiec. Zimno groźne słowa księcia Fryderyka Karola, jeśli rzeczywiście je wyrzekł, są nowem upokorzeniem dla Francji.“

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Przeczoraj otrul się w własnym pomieszkaniu pod l. 505 2/4 w zamiarze samobójczym Jan Kranz nauczyciel prywatny rodem z Niemirowa, mający lat 28. Przyczyną samobójstwa niewiadoma.

(Wybór uzupełniający) jednego członka do rady powiatowej w Limanowej z grupy gmin wiejskich odbędzie się 9. kwietnia b. r.

W tym samym dniu odbędą się dalej następujące wybory: Wybór uzupełniający jednego członka do rady powiatowej w Turce z grupy miast i miasteczek;

wybór uzupełniający jednego członka do rady powiatowej w Pilźnie z grupy miast i miasteczek;

wybór uzupełniający dwóch członków do rady powiatowej w Czortkowie z większych posiadłości;

wybór uzupełniający jednego członka do rady powiatowej w Kaluszu z większych posiadłości;

wybór uzupełniający jednego członka do rady powiatowej w Tarnopolu z większych posiadłości.

Wybory te odbędą się w miastach powiatowych; o godzinie i miejscu wyborów zawiadomieni zostaną wyborcy kartami legitymacyjnymi, które im doręczą władze polityczne.

(Nieszczęsne wypadki.) W Janowicach w powiecie Tarnowskim spostrzegła dziewczyna 28. lutego w lesie trupa nieznanego, lecz nie doniosła o tem zwierzchności gminnej. Gdy w kilka dni potem władza zarządziła poszukiwanie nie znaleziono już w lesie trupa lecz tylko odzież skrwawioną — W Siemiachówce w powiecie Zborskim znaleziono w sнопie 8. bm. ciało włościanina Danyła Banyra, który prawdopodobnie sam sobie życie odebrał. — W Gorlicach otrul się 9. bm. dwie wyrobnice. Podejrzanego o zbrodnię otrucia męża jednej ze zmarłych wyrobnic arresztowano. — W Osieczanach w powiecie Myślenickim znaleziono 7. bm. w rzece Rabcie ciało wyrobnika Michała Żądła.

(Spis osób, które się złożeniem datków pieniężnych od powinszowań noworocznych uwolnili.) (C. d.)

Pp.: Dr. Tadeusz Peźniak 1 zł., Franciszek Füller 50 c., Błotnicki 20 c., Fr. Głodziński 1 zł., F. Górka 1 zł., Z. Boynger 1 zł., A. Pasternski 50 c., A. Parylkowski 50 c., Maciej Kierezbaum 1 zł., Michał Harteł 50 c., dr. Karoz 1 zł., Szabenbeck 1 zł., Haas 50 c., J. Scheiff 30 c., dr. Maurycy Eis 1 zł., Karol Prochaska 50 c., Franciszek Swaczyna 1 zł., L. K. 30 c., Ignacy Strojnowski 1 zł., F. H. Richter 1 zł., Ehrlich 1 zł., Dobrowolski 1 zł., dr. Jasiński 1 zł., Popowicz kupiec 50 c., Poromba, właściciel drukarni 1 zł., Skaliż, sekretarz 30 c., Człczyński, sekretarz 40 c., Nessel Juliusz 1 zł., Julianna Padowet 30 c., Amalowicz, szewc 20 c., Frydrych, stolarz 20 c., Mandziej, wdowa 10 c., Chomici, krawiec 10 c., Tworkiewicz, fryzjer 30 c., Burel z poczty 20 c., Od zawiadowcy Nr. 178 m. 50 c., Izydora Wojnarowska 1 zł., A. Burzyńska 60 c., Konstancya Bołoz Antoniewicz 60 c., Róża hr. Łączyńska 1 zł., A. Sreiner 1 zł., Frydryk Schubuth 1 zł., M. Herdiczka, c. k. nadinżynier 1 zł., Karol Hanke 1 zł., dr. Pomianowski 1 zł., Jan Schuman 1 zł., Saar 2 zł., Pietrosz & Sneider 50 c., L. Janowski 50 c., N. N. 40 c., Aleksander Jasiński 1 zł., Czytelnia akademicka 50 c., S. Petryszewska 50 c., Zarzycki 40 c., Maly 1 zł., Józef Nierenstein (za jen. agencję „Haza“) 2 zł., Józef Nierenstein (za agencję lipskiego Tow. ubezp. od ognia) 2 zł., J. Ostrowski 2 zł., ks. Tarnawski 1 zł., Halberstam & Nierenstein 3 zł., Popowicz 2 zł., Jaskulski 2 zł., Gebhardt 1 zł., Juliusz Adam 1 zł., Pasquale Zachi 1 zł., Wł. Dulęba 1 zł., Jan Wieczyński 2 zł., Wolf Berliner 1 zł., Edward Zihu 1 zł., Aleksander Fekete 1 zł., L. Hubicka 50 c., St. Buszak 1 zł., M. dr. A. Kaczkowski z familją 2 zł., Nanowska 10 c., J. Papacz 20 c., Traugott Floch 1 zł., Vincenty Guttmann, nadporucznik 20 c., Edward Scheuch, nadporucznik 50 c., Senatowicz 50 c., Rudolf Pohl 50 c., Franciszek Wileczyński 5 zł., Wojczyński 1 zł., Salamond Goldstein 2 zł., Jan Balko 5 zł., D. L. Kronstein 50 c., A. D. Bardach 30 c., F. Polturak 50 c., J. Rosenzweig 25 c., E. Fichtenholz 25 c., J. Lewicka 30 c., Ferdynand Spaike 2 zł., Jan Krzyżanowski 2 zł., Zygmunt Jarzymowski 1 zł., Piotr Bielecki 50 c., dr. Noskiewicz 1 zł., Maurycy Bałaban 50 c., Józef Małachowski 1 zł., Henryk Penzias Szpara 50 c., Brzozowski 1 zł., N. N. 1 zł., Zakład Sacre Coeur 1 zł., Zakład św. Teresy 1 zł., Karol Armatys 1 zł.,

G. Szapira 1 zł., Hotel angielski 3 zł., W. Dietrich 2 zł., hr. Łoś 5 zł., J. M. Fränkel 1 zł., dr. A. Hand 1 zł., Bolek 1 zł., Gregorowicz 1 zł., Grzegorz Jarostawski 1 zł., W. ryan Podlewski 2 zł., hr. Juliusz Dzieduszycki 2 zł., W. Strapp 2 zł., Towarzystwo galic. wyrobu cegieł maszynowych i przedsiębiorstwa budowl. 5 zł., dr. Szrenzel 2 zł., Bawowski 2 zł., Rudolf Gablenz 2 zł., Józef Breuer 1 zł., Samuel Kohn 1 zł., Samuel Gall 1 zł. (C. d. u.)

(Sprostowanie.) W wczorajszym numerze Gazety wydrukowano mylnie na pierwszej kolumnie:

w wierszu 6 części nieurzędowej: dwóch kwot zamiast dwóch stałych kwot;

w wierszu 4 od dołu w pierwszej szpalcie: użyć zamiast liczyć;

w wierszu 18 od dołu w trzeciej szpalcie: które zamiast który.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:				
	Borszczów	Jezierzany	Kudryńce	Mielnica	Skoka
	r. c.	zr. c.	zr. c.	r. c.	zr. c.
	walutą austriacką				
Mec pszenicy	3 75	4 —	3 90	4 —	4 —
„ żyta	3 —	3 —	3 —	3 80	3 —
„ jęczmienia	2 50	2 50	2 —	2 —	2 —
„ owsa	1 50	1 50	1 40	1 60	1 20
„ grochu	3 —	3 —	2 —	—	3 —
„ hreczki	2 50	2 50	2 10	2 —	2 75
„ kukuradzy	3 —	3 —	2 50	2 50	2 50
„ ziemniaków	1 20	1 12	1 20	1 20	1 20
Cetnar siana	1 50	1 60	2 60	1 60	2 —
Sąg drzewa twardego	10 25	12 —	12 50	10 50	9 —
„ miękkiego	—	9 —	—	8 50	8 —
Funt mięsa wołowego	— 15	— 14	— 16	— 14	— 14
Miara wina	—	1 20	—	— 70	— 70
„ piwa	— 20	— 15	— 16	— 16	— 16
Robotnik z wiktem	— 30	— 20	— 20	— 20	— 15
bez wikt	50	40	33	30	30

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 14. marca. Wydział Izby deputowanych, któremu poruczono wniosek o zniesienie przymusu legalizacyjnego, uchwalili 4 głosami przeciw 3 przejść do porządku dziennego nad tym wnioskiem, jednakowoż polecił rządowi, aby zbierał wiadomości o skutkach zaprowadzenia przymusu legalizacyjnego.

Berlin, 13. marca. Za odznaczenie się w ostatniej wojnie otrzymali uposażenie według urzędowego oznajmienia: Książę Fryderyk Karol, generałowie: hr. Moltke, minister wojny hr. Roon, Manteuffel po 300.000 tal., generałowie Goeben, Werder i minister Delbrück (zastępca kanclerza w Związku), po 200.000 tal.; generałowie: Voigt-Rheetz, Fraceski, Alvensleben II. i Blumenthal po 150.000 tal.; generałowie: ks. August Wirtemberski, Alvensleben I., Zastrow, Manstein, Kirchbach, Rose, Stülpnagel, Podbielski, Kamecke, Stosch Obernitz, Fabrice i Suckow po 100.000 tal. Królowi bawarskiemu dano 300.000 tal. do rozdzielania według uznania swego (razem 4 miliony talarów).

Paryż, 13. marca. Doniesienie „Timesa“ o układach toczących się w tej chwili między Francją a Niemcami względem wypłaty zaległych jeszcze trzech miliardów, jest bezzasadnem. Obecnie nie prowadzą się żadne układy finansowe między Francją a Niemcami.

Paryż, 14. marca. Według wiadomości z Hiszpanii rząd gromadzi wojsko i rozbraja gwardję narodową. Król postanowił w razie konieczności walczyć, aby utrzymać rząd.

Wersal, 13. marca. Thiers przyjmował wczoraj nowomianowanego posła francuskiego przy dworze wiedeńskim Fourniera, który w tym jeszcze tygodniu wyjeżdża do Rzymu. Doniesienia z Rzymu potwierdzają, że Papię postanowił pozostać w Rzymie.

Bern, 13. marca. Na dzień 12. maja w sobotę naznaczone jest głosowanie ludu nad przyjęciem albo odruceniem zmienionej konstytucji związkowej.

Nowy Jork 12. marca. Republikanie otrzymali górę w wyborach do zgromadzenia prawodawczego krajowego New-Hamshire i wybrali gubernatorem Shawa. — Flota rosyjska odplynęła wczoraj z Hawanny do Rio-Janeira.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. marca 1872.

Hotel Żorza: Pp. Skrzyński Ign., z Bachurca. — Kahlert J. C., kupiec, z Londynu.

Hotel europejski: Pp. Kierski S., z Dobrominki. — Muzkowskiego S. c. k. notary, z Krakowa.

Hotel angielski: Pp. Hr. Koziebrodzki E., z Wolkowicz, Zacharisiowicz M., c. k. starosta, z Sadagóry. — Dr. Klesler, adw., z Czerniowiec. — Kucuk G., z Brodów. — Kęszycki z Dzwiniaczka. — Popiel M., z Cykowa.

Hotel Kuhna: P. Marek E., c. k. kapitan, z Żółkwi
Hotel podolski: P. Wieniawski S., z Królestwa.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 14 marca 1872.

PP. Hr. Karnicki T., do Wolkowa. Reindl A., c. k. maj-
or, do Wolicy. — Haymann K., c. k. kapitan, do Wiednia. —
Lehartowicz M., c. k. notary, do Horodenki. — Beyzym J., do Pru-
dna. — Golaszewski W., do Przemyśla. — Kukowski A., do Pol-
ski. — Kruzenstern A., do Niemnowic. — Kotarski S., do Kruh-
nic. — Rozwadowski F., do Wiednia. — Rozwadowski T., do Kró-
lestwa. — Wasilowski T., do Sienkowa. — Wiszniowski Henr., do
Dobrzana. — Zakrzewski A., do Wiktorowa.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie). Po raz trzeci: „Praco-
wici Próźniacy” Komedia w 3 aktach Micha-
ła Bałuckiego. Uwieńczona nagrodą konkursową.

Jutro (przedstaw. niem.) Ostatni występ pożegnalny i
na dochód panny Wandy Czechowskiej:
„Die Afrikanerin.” Wielka opera w 5 aktach
J. Mayerbeera

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola
Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with 2 columns: Direction and Time. Includes entries like 'Odechodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 7 wieczór' and 'Odch. ze Lwowa do Czerniowic o 8 32'.

Table with 2 columns: Direction and Time. Includes entries like 'Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano' and 'z Czerniowic o 7'.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Pod-
zamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Table with 2 columns: Direction and Time. Includes entries like 'Odechodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano' and 'Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o 6 53'.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spiszeńnia meteorologiczne w miesiącu marcu 1872

Large meteorological table with columns for Barometer, Millimeter, Stopień ciepła, Ciśnienie pary, Wilgoć powietrza, Stan nieba, Wiatru, Ozonometr, and Opad atmosferyczny.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table listing exchange rates for various currencies and commodities like 'D. 14. marca. Południowy', 'Akce gal. kol. żel. K.L. a diwid.', etc.

Pożyczka w srebrze 1865 (franki) zwrotna w 37
Metaliki po 4 1/2 %
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy 313.— 314.—
" " " " 1839 piąta część losów 312.50 312.50

2. Akcje.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 fant. saterl.)
z wypłatą 50% 360.— 360.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. 344.50 345.—

3. Listy zastawne.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow.
po 50% w srebrze 104.25 104.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4% 74.— —

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. 105.— 105.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji 102.75 103.25
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 5% — —

5. Losy.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 189.50 190.50
Clarego po 40 zł. m. k. 36.— 38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. 99.25 99.75

Telegrafowany kurs wiedeński.
Dnia 14 marca.
Jednolity dług państwa w banknotach 64 66
" " " w srebrze 70 40

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 12. marca 1872
1. Dług publiczny.
A. Państwa. (Za 100 zł.)
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 50% 71.40 71.60

DZIENNIK URZĘDOWY.

Edykt.
Nr 53 cyw. C. k. sąd miejski delegowany powiatowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Ferdynanda Gerzabka, że przeciw niemu, p. Teresie Szebesta i p. Karolinie Menger wniosła p. Antonia Schneider pod dniem 4. stycznia 1872 do L. 53 pozw o zapłacenie sumy 500 złr. w. a. z pn., w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 30. kwietnia 1872 o godz. 10 rano wyznaczon; m został.

skiemu pto 150 złr. w. a. dla niewiadomego obecnie z miejsca pobytu pozwanego kurator w osobie adw. krajowego Dr. Bardacha ustanawia, i zapadły w skutek pozwu de pr. 19. grudnia 1870 L. 9259 na dniu 28. czerwca 1871 L. 2370 wyrok temu doręcza się.
O czym się Antoniego Podstawskiego celem dalszego warowania swych praw uwiadamia.
Z c. k. sądu powiatowego miej deleg. Stanisławów, dnia 19. grudnia 1871.

o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie pod temi samymi warunkami z tą tylko odmianą się odbędzie, że jako cena wywołania kwota 2000 złr. wal. austr. stanowi się.
Biała, dnia 5. marca 1872.
Obwieszczenie.
Nr. 10615. Celem zabezpieczenia odbudowania mostu Nr. 76 na Gnieźnie przy gościńcu państwowym złoczowski-zaleszczyckim pod Trembowlą — odbędzie się na dniu 26 marca 1872 r. w c. k. starostwie w Tarnopolu publiczna trzecia i ostatnia licytacja przez oferty.
Cena fiskalna wykonać się mających robót wynosi ogółem 11000 złr 84 1/2 ct. w. a.
z której przypada:
na budowę mostu 6871 złr. 27 ct. "
" " kobylic 2087 złr. 92 ct. "
" na podniesienie gościńca 1891 złr. 65 1/2 ct. "
na wynagrodzenie ryczałtowe 150 złr. —

(663 1-3) Obwieszczenie.

L. 11655. Dla ponownej wizytacji nieprzyjętych aspirantów na jednorocznych ochotników będą urzędować komisje superarbitrujące przed rozpoczęciem tego rocznego regularnego poboru dnia 26go marca b. r. w następnym zaś latach zawsze na dniu 25go marca, gdyby zaś na ten dzień przypadła niedziela lub święto jakie następującego dnia, a to: w Krakowie, Tarnowie, Lwowie, Czerniowcach, Brzeżanach i Stryju; co się ni niejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. marca 1872.

(664) Ogłoszenie konkursu.

Nr. 2203. Celem nadania stypendy z fundacji niektórych gmin byłego powiatu manasterzyskiego o rocznych 60 złr. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendy powyższe przeznaczone jest wyłącznie dla synów włościańskich pochodzących z gmin, które należały do byłego powiatu manasterzyskiego, z wyjątkiem miasteczek Manasterzyska i Uście ziolone, a ubiegać się mogą o takowe ubodzy uczniowie, którzy ukończywszy z bardzo dobrym postępem trzecią klasę w jednej ze szkół ludowych byłego powiatu manasterzyskiego, uczęszczają dalej do szkół publicznych z zamiarem odbywania nauk w szkołach średnich.

Stypendy tedy może być nadane już w 4 klasie szkół ludowych, stypendysta jednak może takowe pobierać tylko do ukończenia IV klasy szkół gimnazjalnych lub realnych

Prawo nadawania stypendy służy każdorazowo mu c. k. namiestnikowi.

Chcący się ubiegać o nadanie takowego winni wnieść podania swoje za pośrednictwem Dyrekcji szkolnej do Wydziału krajowego, a to najdalej do 25. kwietnia 1872 i załączyć:

1. Metrykę chrztu;
2. Świadectwo z ukończonej 3 klasy szkół ludowych;
3. Świadectwo szkolne z ostatniego półroczia;
4. Poświadczenie, iż kandydat jest synem włościanina z jednej z gmin byłego powiatu manasterzyskiego, nakoniec;
5. Świadectwo ubóstwa z urzędu gminnego wydane, przez dusz pasterza zatwierdzone.

Z rady Wydziału krajowego.

Lwów, dnia 25. lutego 1872.

(666 1-3) Edykt.

Nr. 3419. Vom Stanislawower f. f. Kreis als Handels- und Wechselgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbefannten Roman Helbich bekannt gemacht, daß auf Ansuchen des Mendel Appenzeller gegen ihn eine Zahlungsaufgabe der Wechselsumme per 120 fl. öst. Währ. f. 9t 6. erlassen wurde, und daß diese Zahlungsaufgabe dem für ihn bestellten Curator Hrn. Advocaten Dr. Tutak dem der Advocat Dr. Wurzel zum Substituten beigegeben wurde zugestellt worden ist.

Vom f. f. Kreisgerichte

Stanislawów, am 6. März 1872.

(667 1-3) Edykt.

Nr. 3574. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Dawida Rosnera, że na prośbę H. Kindlera przeciwko temuż o zapłacenie sumy wexlowej 1389 złr. 55 ct. w. a. pod dniem 8. marca 1872 L. 3574 nakaz zapłaty wydanym został, i że dla pozwanego kuratora w osobie p. adw. Dr. Szydłowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Eminowicza ustanowiono, i temuż kuratorowi nakaz zapłacenia doręczono

Wzywa się przeto nieobecnego pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi środki, jeżeli takowe mu dostarczył, lub sobie innego adw. wybrał, inaczej bowiem skutki zaniechania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 8. marca 1872.

(668 1-3) Edykt.

Nr. 3703. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd handlowy, zarządzając w skutek prośby Arona Weisera de praes. 24. lutego 1872 L. 3703 postępowanie amortyzacyjne względem straconego wexsłu, w Rusaku wydatowanego, przez p. Kamila Rydla przyjętego, na kwotę 600 złr. opiewającego na dniu 15. października 1871 płatnego, lecz przez wystawiciela niepodpisanego, wzywa się posiadacza tego wexsłu, by takowy w przeciągu 45 dni tutejszemu sądowi przedłożył, inaczej bowiem ten wexsel na powtórny prośbę Arona Weisera za umorzony uznany będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. lutego 1872.

(669 1-3) Edykt.

Nr. 3704. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd handlowy zarządzając w skutek prośby Arona Weisera de praes. 24. lutego 1872 L. 3704 postępowanie amortyzacyjne względem straconego wexsłu, w Słupcu datowanego, przez p. Mieczysława Gawrońskiego, przyjętego, na kwotę 900 złr. opiewającego na dniu 24. września 1871 płatnego, lecz przez wystawiciela niepodpisanego, wzywa się posiadacza tegoż wexsłu, by takowy w przeciągu 45 dni tutejszemu sądowi przedłożył, inaczej bowiem ten wexsel na powtórny prośbę Arona Weisera za umorzony uznany będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. lutego 1872.

(670 1-3) Edykt.

Nr. 3705. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd handlowy zarządzając w skutek prośby Arona Weisera de praes. 24. lutego 1872 L. 3705 postępowanie amortyzacyjne względem straconego wexsłu, w Słupcu datowanego, przez p. Mieczysława Gawrońskiego, przyjętego, na kwotę 680 złr. opiewającego na dniu 24. kwietnia 1871 płatnego, lecz przez wystawiciela niepodpisanego, wzywa się posiadacza tegoż wexsłu, by takowy w przeciągu 45 dni tutejszemu sądowi przedłożył, inaczej bowiem ten wexsel na powtórny prośbę Arona Weisera za umorzony uznany będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. lutego 1872.

(671 1-3) Edykt.

Nr. 5465 cyw. C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 7. października 1871 L. 44486 niemy Wasyl Nowosad właściciel gospodarstwa włościańskiego w Zniatynie pod Nr. 51 położonego, za głupowatego uznany i temuż Klemens Kurowski, rolnik w Zniatynie za kuratora nadany został.

Bełz, dnia 30. grudnia 1871

(672 1-3) Edykt.

Nr. 408. Von Seite des f. f. Bezirksgerichtes in Lisko wird dem, dem Wohnorte nach unbefannten J. (Johann) G. Felsch hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Boruch Ires de pr. 31. Jänner 1872 B. 408 zur Sicherstellung der durch J. G. Felsch acceptirten Wechselsumme pr. 82 fl. 50 kr. das Verbot auf die ihm gehörenden in Uherce und Zwierzyn liegenden Tannenbalken bewilligt wurde, und daß behufs Zustellung dieses Executionsbegehrens der f. f. Notar in Lisko Heinrich Jankowski für ihn zum Curator ernannt wurde.

Es wird daher J. G. Felsch aufgefordert, die zur Wahrung seiner Rechte nöthigen Schritte entweder selbst vorzunehmen, oder durch den bestellten Curator oder einen andern Rechtsfreund vornehmen zu lassen, widrigenfalls er die Folgen seines Stillstehens sich selbst zuschreiben haben wird.

Vom f. f. Bezirksgerichte

Lisko, am 16. Februar 1872.

(674 1-3) Edykt.

L. 828. C. k. sąd powiatowy w Stryju uwiadamia niniejszem, z życia i miejsca pobytu niewiadomych Antoniego i Katarzyny Kranerów lub również tychże spadkobierców, że przeciw nim Nuhim Moldauer pod d. 26go lutego 1872 do L. 828 pozew o zapłacenie sumy 200 zł. w. w. wytoczył, w załatwieniu którego termin do rozprawy na dzień 16go kwietnia 1872 wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadome nie jest, przeto ustanawia się dla tychże kuratora w osobie tutejszego adwokata p. Dra. Fruchtmanna, z którym ten spór przeprowadzonym będzie.

Poleca się zatem pozwany, ażeby w wyżej oznaczonym terminie albo sami stanęli, lub potrzebne informacje ustanowionemu kuratorowi udzielili lub wreszcie innego zastępcy sobie obrali i o tem sąd uwiadomili, gdyż w przeciwnym razie wynikłe z zaniechania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj, dnia 29. lutego 1872.

(675 1-3) Edykt.

L. 829. C. k. sąd powiatowy w Stryju uwiadamia niniejszem Antoniego i Katarzyny Kranerów lub również tychże spadkobierców, że pod dniem 26. lutego 1872 do L. 829 Nuhim Moldauer przeciw nim pozew o zapłacenie 200 zł. m. k. wytoczył, w załatwieniu którego termin do rozprawy na dzień 16. kwietnia 1872 wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych wiadome nie jest, przeto ustanawia się tymże kurator w osobie adwokata krajowego Dra. Fruchtmanna, z którym spór ten przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem pozwany, ażeby w wyżej oznaczonym terminie albo sami stanęli lub ustanowionemu kuratorowi potrzebne informacje udzielili, lub też innego obróć sobie wybrali i o tem sąd tutejszy uwiadomili, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniechania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 29. lutego 1872.

(676 1-3) Obwieszczenie

Nr. 311 cyw. C. k. sąd w Żurawnie oznajmia niniejszem, że w celu ściągnięcia należnej Romanowi Siewierce od małżonków Hersza i Róży Redisch sumy wexlowej 300 złr. w. a. z odsetkami po 6 sta od dnia 6. sierpnia 1864 bieżącymi, kosztami sporu w ilości 12 złr. 38 ct. w. a. i kosztami egzekucyjnymi w ilości 9 złr. 2 ct. i 37 złr. 56 ct. w. a. nareszcie kosztami tej prośby w ilości zmniejszonej 6 złr. 38 ct. w. a. odbędzie się w tusadowym zabudowaniu egzekucyjna relicytacja realności małżonków Hersza i Róży Redisch pod l. k. 33 n. sub rep. 55 w Żurawnie na koszt i niebezpieczeństwo o nabywcy Mojżesza Redisch na terminie dnia 13. maja 1872 o godzinie 9 przed południem, na którym realność, o której mowa, sprzedana będzie także i niżej ceny szacunkowej, o ile tylko ofiarować się mająca cena kupna wystarczy na zaspokojenie wierzycieli zahypotekowanych po cenę szacunkową pod następującymi warunkami:

Chęć kupna mający mają jako wadium kwotę 172 złr. 40 ct. w. a. przed licytacją złożyć.

Najwięcej ofiarujący winien będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacji zaś drugą połowę w 30 dni po doręczeniu uchwały licytacji potwierdzającej zapłacić, poczem fizyczne oddanie realności nastąpi.

Nowonabywca obowiązany będzie całą należność za przeniesienie własności zapłacić.

Żurawno, dnia 12. lutego 1872

(677 1-3) Ogłoszenie konkursu.

L. 385. Przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie opróżnioną została posada woźnego z płacą roczną 350 a ewentualnie 300 zł. w. a. i ubiorem urzędowym.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania swe, należycie udokumentowane do Prezydium c. k. sądu krajowego we Lwowie w terminie czterotygodniowym, przyczem się uwagę zwraca kandydatów wojskowych na tę okoliczność, iż tylko ci uwzględnieni być mogą, którzy na podstawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. grudnia 1853 Nr. 266 uzyskali już prenotację do umieszczenia ich w obrębie lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. marca 1872.

(678 1-3) Konkurs

L. 308-Pr. Celem obsadzenia kilku posad komisarzy skarbowych II. klasy przy c. k. powiatowych dyrekcjach skarbowych z roczną płacą po 1000 zł. i w IX. klasie dyet.

Ubiegający się o te posady mają podania swe wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydium c. k. krajowej dyrekcji skarbowej we Lwowie i w takowych udowodnić, że z pożądanym złożyli skutkiem egzaminu przepisany dla wyższej służby koncepcyjnej przy kierujących władzach skarbowych tudzież, że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jako też i w mowie.

Ci, którzy wnieśli podanie o taką posadę na rozpisany pod dniem 5go lutego 1871 l. 239-Pr. konkurs nie potrzebują takowych teraz ponawiać.

Lwów, dnia 5. marca 1872.

(678 2-3) Edykt.

Nr. 588. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wiadomo niniejszem czyni, że celem wypuszczenia w dzień 17/30 części dóbr Jakubówka masie spadkowej śp. Jana Zadurowicza należących w okręgu c. k. sądu powiatowego obertyńskiego położonych na dniu 28. marca 1872 o godzinie 10 zrana, owe dobra na czas od 15. kwietnia 1872 do 14. kwietnia 1875 r. przez publiczną licytację wydzierżawione zostaną.

Cena wywołania rocznego czynszu wynosi 1000 złr. w. a. każdy chęć dzierżawienia mający obowiązany jest do rąk komisji licytacyjnej złożyć wadium w kwocie 250 złr. w. a. w gotówce lub papierach publicznych na giełdzie notowanych wedle ich kursu ostatniego; dzierżawca obowiązany jest kaucją dzierżawną w wysokości połowy rocznego czynszu dzierżawnego w gotówce lub papierach publicznych do depozytu złożyć, oprócz tego jest obowiązany czynsz dzierżawny za każdy rok z góry płacić, wszelkie publiczne podatki i należności uiszczać i budynki mieszkalne i gospodarskie od ognia assekurować.

Reszta warunków licytacyjnych wolno wglądać w registraturze sądowej.

Stanisławów, dnia 9. marca 1872.

(639 2-3) Edykt.

Nr. 1804. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wexlowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem małżonków Antoniego i Teresę Sławińskich w Mołdawii w niewiadomym miejscu bawiących, że na prośbę Nechumie Pratrer przeciw nim wydany został dnia 13. września 1871 do L. 13880 nakaz płatniczy sumy wexlowej 80 fl. z pn. i że nakaz płatniczy dla nich ustanowionemu im kuratorowi adw. Dr. Dwernickiemu któremu za substytuta dodano adwokata Dr. Maramorosa doręczono.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 28. lutego 1872.

(626 3-3) Edykt.

Nr. 998. C. k. sąd delegowany miejski w Krakowie wzywa wszystkich, którzyby jako spadkobiercy legataryusze lub wierzyciele do pozostałości śp. Wiktora Osknerze dnia 14. sierpnia 1871 w Krakowie przejeździe zmarłym, stałe zaś zamieszkanie w Jarosławcu w powiecie zwinogrodzkim gubernii kijowskiej w cesarstwie rosyjskim mającym, pretensje jakie sobie rościć mogli, ażeby się z takowemi w ciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia licząc, do sądu tutejszego zgłosili; w przeciwnym bowiem razie pozostałość rzeczona władzom zagranicznym lub osobie do odbioru formalnie upoważnionej wydana zostanie

Kraków, dnia 28. lutego 1872.

(628 3-3) Obwieszczenie.

Nr. 10280. Dla zabezpieczenia budowli wodnej na Dniestrze pod Haliczem w cenie fiskalnej 13332 złr. 22 ct. odbędzie się w c. k. starostwie w Stanisławowie na dniu 3. kwietnia br. ponowna licytacja ofertowa

Warunki budowy przeglądnąć można w pomieszczeniu starostwie, dokąd także oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 50% procentowe wadium w powyższym terminie wniesione być mają najdalej do godziny 12 w południe.

Oferty spóźnione lub nie ułożone podług przepisu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 5. marca 1872.